

gjort et saadant Krav paa min Opmærksomhed, at jeg kan sige, at det i Forhold til de andre Institutioner havde gjort det i det stærkeste Maal. Dermed sigtede jeg ikke til Restaurationen af Theatret, om hvilken jeg vel ikke vil sige, at den slet ikke har forvoldt mig nogen Bannfælgighed, da allerede Spørgsmaalet om at faae den fornødne Sum bevilget i det andet Thing og senere selve Udførelsen unægtelig har gjort Krav paa min Opmærksomhed; men jeg sigtede til endeel andre Spørgsmaal, som ere blevene saa let behandlede, især deleshed af den ærede næstsidste Taler, som jeg ogsaa troer, at de her helst bør behandles, men som dog ere blevene saa tilstrækkeligt behandledes, at det vistnok ikke kan være tvivlsomt for Noget, hvad der derved tilsigtedes. Jeg sigtede altsaa til, at der var saadanne Spørgsmaal, der forholdsvis mere end for nogen anden Institutions Vedkommende havde trængt sig ind paa mig og særligt gjort Krav paa min Opmærksomhed. Men jeg vil i højeste Grad dele Duffet om og Glæden over — det vil jo i Særdeleshed især komme mig tilgode, saalange jeg har med Theatret at bestille — dersom det Haab, den ærede Landsstingsmand udtalte, maatte gaae i Opfyldelse, at Theatret i Fremtiden ikke skulde gjøre et saadant Krav paa min Opmærksomhed.

J. Nasmussen: Uagtet jeg fuldkommen paastjønner de Forandringer, der allerede ere foretagne ved Theatret, og ogsaa troer, at den ærede Minister i Fremtiden vil virke til, at det bliver saa godt som muligt, troer jeg dog, at der er een Ting, der forhindrer Ministeren i at faae det aarlige Tilskud nedsat, navnlig, at Theatret er saa lille. Jeg vil derfor tillade mig at spørge, om der er Udset til, at det aarlige Tilskud af 50,000 Rd. saadigt skal vedblive at udredes? I saa Fald synes jeg, at det var hensigtsmæssigere og rig-

ligere, hellere eengang for alle at votere en stor Sum til et nyt Theaters Opbyggelse, for Ex. 400,000 Rd. Renten af denne Sum er kun 16000 Rd., og der vilde altsaa ikke blive sparet saa lidt i det aarlige Tilskud, dersom det da kunde bære sig selv; Capitalen vilde i Tidens Løb indvindes, og man havde da et Theater, der svarede til Nutidens Fordringer.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg maa bemærke, at, dersom det var fuldkommen sikkert, at Theatret, naar det blot blev stort, da ogsaa vilde blive saa søgt, at derigennem de fornødne Indtægter vilde komme frem, saa troer jeg ikke, at det vilde være umuligt — om det end vilde have sine Bannfælgigheder — at bringe det til, at man voterede saa stor en Sum som $\frac{1}{2}$ Million, hvilken Sum efter de Planer, der foreligge, omtrent vilde gaae med for at bringe et saadant Theater tilveie. Men det er overmaade langtfra at være Noget, der kan kaldes sikkert, at der derved vilde skee en Nedsettelse af Tilskudet, ligesom det ogsaa er langtfra at være Noget, hvorom Alle ere enige, at det vilde være til Fordeel for selve Kunsten; der er tværtimod vistnok meget gode og overveieende Grunde til at frygte for, at den vilde lide ved et saa stort Theater. Med Hensyn til det Spørgsmaal, der var den ærede Landsstingsmands Udgangspunkt, hvorvidt der var Udset til, at et saa stort Beløb som det, der nu tilskydes fra Statens Side, maatte vedblive at være fornødent, skal jeg bemærke, at under Forudsætning af, at Theatret bliver særdeles stærkt besøgt — og dette er ogsaa Forudsætningen, naar Theatret blive større, ellers kunde det kun lidt hjælpe at gjøre det større — vil, som det nu er, Indtægten blive saa betydeligt større, end den nu er beregnet, at der ingen Tvivl er om, at Tilskudet fra Statens Side i høj Grad vil blive forringet.